

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 19 32 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 400.A.5-3-0
4. november 2013

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-603/12	Braun Sagen vedrører: Er en unionsborgers ret til fri bevægelighed og ophold i henhold til artikel 20 og 21 TEUF i et tilfælde som det foreliggende, hvor en uddannelsessøgende, der stadig bor hos sine forældre, der selv bor i en EU nabostat til Tyskland og arbejder som grænsearbejdere i Tyskland, ansøger om uddannelsesstøtte til en uddannelse i en tredje EU-stat, til hinder for en ordning i national ret, hvorefter tyske statsborgere, der har fast bopæl uden for Forbundsrepublikken Tyskland, kun kan opnå uddannelsesstøtte til uddannelse ved en uddannelsesinstitution, der er beliggende i en af Den Europæiske Unions medlemsstater, når særlige omstændigheder i det konkrete tilfælde begrunder støtten, og hvorefter tildeling af uddannelsesstøtte i øvrigt kun tildeles efter den kompetente myndigheds skøn?	Mundtlig forhandling	13.11.13
C-514/11 P og C-605/11 P	Liga para a Protecção da Natureza m.fl. (LPN) mod Europa-Kommissionen m.fl. (appel) Påstande: Delvis annullation af Rettens dom af 9. september 2011 i sag T-29/08 for så vidt som: 1) Retten frifandt Kommissionen for de påstande, der var nedlagt af LPN, der er appellant i den foreliggende sag, (uden at annullere Kommissionens afgørelse af 22. november 2007). 2) Retten pålagde LPN at bære sine egne omkostninger og betale Kommissionens omkostninger. eftersom Retten i begge tilfælde anlagde flere urigtige skøn, som dommen er behæftet med. Appellanten gives medhold i sagen og Kommissionens afgørelse af 22. november 2007 annulleres, for så vidt som den vedrører de dokumenter og dele af dokumenter, som appellanten fortsat fik afslagt på aktindsigt i ved afgørelse af 24. oktober 2008.	Dom	14.11.13

	Europa-Kommissionen tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale appellansens omkostninger i begge instanser.		
--	--	--	--

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
T-512/09	RusalArmenal mod Rådet Påstand: Ved søgsmålet har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af Rådets forordning (EF) nr. 925/2009 af 24. september 2009 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige antidumpingtold på importen af visse typer folie af aluminium med oprindelse i Armenien, Brasilien og Folkerepublikken Kina (herefter »den anfægtede forordning«) for så vidt som den vedrører sagsøgeren (EUT L 262, s. 1).	Dom	05.11.13
C-423/12	Reyes Sagen vedrører: 1. Kan artikel 2, nr. 2, litra c), i direktivet (2004/38/EF) om fri bevægelighed fortolkes således, at en medlemsstat under visse omstændigheder kan stille krav om, at en efterkommer, der er fyldt 21 år, for at anses for at være forsørgt af en unionsborger, og dermed være omfattet af definitionen af familiemedlem i henhold til nævnte bestemmelse, skal have forsøgt at finde arbejde, få hjælp til sin forsørgelse af oprindelseslandets myndigheder og/eller på anden vis klare sin forsørgelse, og dette ikke har været muligt? 2. Hvilken betydning har det ved fortolkningen af den i artikel 2, nr. 2), litra c), i direktivet om fri bevægelighed fastsatte betingelse »som forsørges af unionsborgeren«, at en slægtning på grund af personlige forhold såsom alder, uddannelse og helbred vurderes at have gode forudsætninger for at finde arbejde, og vedkommende desuden har til hensigt at arbejde i medlemsstaten, hvilket vil indebære, at betingelserne for at anses for en sådan pårørende, som forsørges af unionsborgeren, efter bestemmelsen ikke længere er opfyldt?	GA	06.11.13
C-23/13	Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik Påstande: Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3 og 4 i Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand (1), idet den ikke har sikret opsamling og rensning af byspildevand i otte byområder med mere end 15 000 personækvivalenter i såkaldt normale områder. Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.	GA	07.11.13
C-72/12	GemeindeAltripe.a. mod Land Rheinland-Pfalz Sagen vedrører: 1) Skal artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse fortolkes således, at medlemsstaterne var forpligtet til at fastsætte, at de nationale forskrifter, der blev vedtaget til gennemførelse af artikel 10a i direktiv 85/337, også finder anvendelse på sådanne administrative tilladelsesprocedurer, som myndighederne havde indledt før den 25. juni 2005, men hvor tilladelse først blev meddelt efter dette tidspunkt? 2) Såfremt spørgsmål 1 skal besvares bekræftende: Skal artikel 10a i Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet som affattet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003	Dom	07.11.13

	<p>fortolkes således, at medlemsstaterne var forpligtet til at udvide anvendelsen af de nationale forskrifter, der blev vedtaget til gennemførelse af artikel 10a i direktiv 85/337/EØF med henblik på anfægtelse af den processuelle lovlighed af en afgørelse, til at omfatte det tilfælde, hvor der er gennemført en miljøvurdering, men denne er behæftet med fejl?</p> <p>3) Såfremt spørgsmål 2 besvares bekræftende: Skal artikel 10a i direktiv 85/337/EØF i de tilfælde, hvor det i en medlemsstats forvaltningsretlige regler i overensstemmelse med artikel 10a, stk. 1, litra b), i direktiv 85/337/EØF foreskrives, at medlemmerne af den berørte offentlighed principielt kun har adgang til domstolsprøvelse under forudsætning af, at de gør gældende, at en rettighed er krænket, fortolkes således, a) at en anfægtelse ved domstolene af den processuelle lovlighed af afgørelser, som er omfattet af direktivets bestemmelser om offentlig deltagelse, kun kan tiltrædes og føre til ophævelse af afgørelsen, såfremt det efter sagens omstændigheder konkret er muligt, at den anfægtede afgørelse ville have fået et andet indhold uden den processuelle fejl, og såfremt den processuelle fejl samtidigt endvidere påvirker en materiel retsstilling, der tilkommer sagsøgeren, eller b) at der i forbindelse med anfægtelsen ved domstolene af den processuelle lovlighed af afgørelser, som er omfattet af direktivets bestemmelser om offentlig deltagelse, i videre omfang skal tages hensyn til processuelle fejl? Såfremt det foranstående spørgsmål skal besvares som forudsat i litra b): Hvilke indholdsmæssige krav skal der stilles til processuelle fejl, for at disse kan tages i betragtning til fordel for en sagsøger ved anfægtelsen ved domstolene af den processuelle lovlighed af en afgørelse?</p>		
C-199/12, C-200/12 og C-201/12	<p>X m.fl. mod Minister voorImmigratie en Asiel</p> <p>Sagen vedrører bl.a.: 1) Udgør udlændinge med en homoseksuel orientering en bestemt social gruppe som omhandlet i artikel 10, stk. 1, litra d), i Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse (EUT L 304, herefter »direktivet«)?</p>	Dom	07.11.13
C-225/12	<p>Demir</p> <p>Sagen vedrører: I. Skal artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 fortolkes således, at den finder anvendelse på en materiel og/eller formel betingelse for den første indrejsetilladelse, også selv om en sådan betingelse – som i denne sag en foreløbig opholdstilladelse – bl.a. har til formål at forhindre ulovlig indrejse og ulovligt ophold forud for indgivelse af ansøgning om en opholdstilladelse og for så vidt kan anses for en foranstaltning som omhandlet i præmis 85 i dommen af 21. oktober 2003 i de forenede sager C-317/01 og C-369/01, Abatay m.fl., der kan skærpes? II.a. Hvilken betydning skal der i denne sammenhæng tillægges kravet om lovligt ophold i artikel 13 i afgørelse nr. 1/80? II.b Har det herved betydning, at indgivelse af en ansøgning efter national ret i sig selv skaber lovligt ophold, så længe ansøgningen ikke er afslået, eller har det kun betydning, at opholdet, inden en ansøgning indgives, efter national ret anses for ulovligt?</p>	Dom	07.11.13
C-313/12	<p>Romeo</p> <p>Sagen vedrører:1) Kan en national ret på baggrund af nationale bestemmelser, der for så vidt angår rent interne situationer henviser til EU-retten, fortolke og anvende EU-rettens bestemmelser og principper på en sådan måde, at retten fraviger den fortolkning – eller anvender denne urigtigt – som Domstolen har anlagt heraf i sin praksis? 2) Er det</p>	Dom	07.11.13

	<p>i henhold til artikel 3 i lov nr. 241/1990 og artikel 3 i Siciliens regionallov nr. 10/1991, sammenholdt med artikel 1 i lov nr. 241/1990, hvorefter de italienske myndigheder skal anvende principperne i EU's retssystem i overensstemmelse med forvaltningens pligt til i henhold til artikel 296, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, at begrunde sine beslutninger, foreneligt med EU-retten at anvende og fortolke de ovenstående nationale bestemmelser, hvorefter paritetiske beslutninger, dvs. subjektive rettigheder på pensionsområdet, der ikke desto mindre er bindende, kan unddrages begrundelsespligten, og udgør denne situation en væsentlig overtrædelse af den administrative foranstaltning?</p> <p>3) Er artikel 21g, stk. 2, første led, i lov nr. 241/1990 som fortolket i den forvaltningsretlige praksis, sammenholdt med pligten til at begrunde forvaltningsakter, som fastsat i artikel 3 i lov nr. 241/1990 og i Siciliens regionallov nr. 10/1991, sammenholdt med pligten for forvaltningen til at begrunde sine beslutninger, som fastsat i artikel 296, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og i artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, foreneligt med artikel 1 i lov nr. 241/1990 om forvaltningens pligt til at anvende EU-rettens principper, og er det følgelig foreneligt og tilladt, at forvaltningen anlægger og anvender en fortolkning, hvorefter den har mulighed for først at fremkomme med begrundelsen under retssagen?</p>		
C-512/12	<p>Octapharma France</p> <p>Sagen vedrører: 1) Kan plasma, der med henblik på transfusion er fremstillet af fuldblod under anvendelse af en industriel proces, være genstand for samtidig anvendelse af bestemmelserne i direktiv [2001/83] af 6. november 2001 og bestemmelserne i direktiv [2002/98] af 27. januar 2003, ikke kun for så vidt angår tapning og testning, men tillige for så vidt angår behandling, opbevaring og distribution, og kan artikel 2, stk. 2, i direktiv [2001/83] af 6. november 2001 i denne henseende fortolkes således, at kun fællesskabslovgivningen vedrørende lægemidler finder anvendelse på et produkt, som samtidig er omfattet af andre bestemmelser inden for fællesskabslovgivningen, i det tilfælde alene, hvor de sidstnævnte bestemmelser er mindre strenge end lægemiddelbestemmelserne? 2) Skal artikel 4, stk. 2, i direktiv [2002/98] af 27. januar 2003 fortolkes – i givet fald i lyset af artikel 168 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde – således, at det er tilladt at opretholde eller indføre nationale bestemmelser, der fordi de underkaster plasma, der fremstilles under anvendelse af en industriel proces, en strengere ordning end den ordning, der gælder for lægemidler, indebærer en undtagelse til anvendelse af samtlige eller visse bestemmelser i direktiv [2001/83] af 6. november 2001, navnlig de bestemmelser, der alene gør markedsføringen af lægemidler betinget af, at der indhentes en forudgående markedsføringstilladelse og i bekræftende fald under hvilke betingelser og i hvilket omfang?</p>	GA	07.11.13
C-518/11	<p>UPC Nederland B.V. mod Gemeente Hilversum</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkningen af loyalitetsprincippet? Fortolkning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet) samt af Rammedirektivet? Fortolkning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet)? Fortolkning af TEUF art. 101 om forbud</p>	Dom	07.11.13

	mod konkurrencebegrænsende aftaler?		
C-522/12	<p>Isbir</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal begrebet »mindsteløn« i artikel 3, stk. 1, første led, litra c), i direktiv 96/71/EF fortolkes således, at mindstelønnen udgør arbejdsgiverens modydelse for den arbejdsindsats fra arbejdstageren, der i henhold til de i indledningen i direktivets artikel 3, stk. 1, nævnte ved lov eller administrative bestemmelser eller den almenlydige kollektive overenskomst skal dækkes udelukkende og fuldt ud ved den overenskomstmæssige mindsteløn (»den normale arbejdsindsats«), og det derfor kun er ydelser fra arbejdsgiveren, der udgør betaling for denne normale arbejdsindsats, og som skal stå til rådighed for arbejdstageren senest på forfaldsdatoen for den pågældende lønningssperiode, der kan modregnes i forpligtelsen til betaling af mindsteløn? 2) Skal udtrykket »mindsteløn« i artikel 3, stk. 1, første led, litra c), i direktiv 96/71/EF fortolkes således, at dette er til hinder for nationale bestemmelser eller praksis, hvorefter en arbejdsgivers ydelser ikke skal anses for en del af mindstelønnen og derfor ikke skal modregnes ved opfyldelsen af mindstelønskravet, såfremt arbejdsgiveren erlægger disse ydelser på grundlag af en overenskomstmæssig forpligtelse, – der efter overenskomstparternes og den nationale lovgivers ønske skal medvirke til at skabe formue for arbejdstageren, og med henblik herpå – de månedlige ydelser fra arbejdsgiveren investeres over længere tid, f.eks. som bidrag til opsparing, byggeri eller erhvervelse af en beboelsesejendom eller til en kapitallivsforsikring, og – arbejdsgiverbidragene støttes med statslige tilskud og skattefordele, og – arbejdstageren først kan råde over disse bidrag efter flere år, samt – størrelsen af bidragene, der ydes som et fast månedligt beløb, alene afhænger af den aftalte arbejdstid og ikke af arbejdsvederlaget (»arbejdsgiverbidrag til opsparingsordninger for ansatte«)?</p>	Dom	07.11.13
T-552/12	<p>North Drilling mod Rådet</p> <p>Påstande: Artikel 2 i Rådets afgørelse 2012/635/FUSP af 15. oktober 2012 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran annulleres for så vidt som den vedrører sagsøgeren, og sagsøgerens navn fjernes fra bilaget til afgørelsen. Artikel 1 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 945/2012 af 15. oktober 2012 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran annulleres for så vidt som den vedrører sagsøgeren, og sagsøgerens navn fjernes fra bilaget til forordningen Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Dom	12.11.13
C-514/11 P og C-605/11 P	<p>Liga para a Protecção da Natureza m.fl. (LPN) mod Europa-Kommissionen m.fl. (appel)</p> <p>Påstande: Delvis annullation af Rettens dom af 9. september 2011 i sag T-29/08 for så vidt som:</p> <p>1) Retten frifandt Kommissionen for de påstande, der var nedlagt af LPN, der er appellantern i den foreliggende sag, (uden at annullere Kommissionens afgørelse af 22. november 2007).</p> <p>2) Retten pålagde LPN at bære sine egne omkostninger og betale Kommissionens omkostninger.</p> <p>eftersom Retten i begge tilfælde anlagde flere urigtige skøn, som dommen er behæftet med.</p> <p>Appellanten gives medhold i sagen og Kommissionens afgørelse af 22. november 2007 annulleres, for så vidt som den vedrører de dokumenter og dele af dokumenter, som appellanten fortsat fik afslag på aktindsigt i ved afgørelse af 24. oktober 2008.</p>	Dom	14.11.13

	Europa-Kommissionen tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale appellansens omkostninger i begge instanser.		
C-638/11 P	Gul Ahmed mod Rådet for Den Europæiske Union (appel) Påstande: Den appellerede dom (Retten dom af 27.9.2011 i sag T-199/04) ophæves, for så vidt som Retten derved (i) annullerede Rådets forordning (EF) nr. 397/2004 (1) om indførelse af en endelig antidumping-told på importen af sengelinned af bomuld med oprindelse i Pakistan (herefter »den anfægtede forordning«) og (ii) pålagde Rådet at bære sine egne omkostninger samt at betale sagsøgerens omkostninger. De tredje led af det femte anbringende i stævningen forkastes. Sagen hjemvises til Retten til fornyet behandling af resten af stævningen. Sagsøgeren tilpligtes at betale appelsagens omkostninger. Afgørelsen vedrørende omkostningerne ved sagen for Retten udsættes.	Dom	14.11.13
C-4/11	Puid Sagen vedrører: Fortolkningen af Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelands-statsborger i en af medlemsstaterne (Dublin II-forordningen)? Fortolkningen af Rådets direktiv 2003/9/EF af 27. januar 2003 om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne? Samt fortolkningen af Rådets direktiv 2005/85/EF af 1. december 2005 om minimumsstandarder for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne?	Dom	14.11.13
C-187/12, C-188/12 og C-189/12	SFIR m.fl. Sagen vedrører: »1) Skal artikel 3 og 4 i Rådets forordning (EF) nr. 320/2006 (om en midlertidig ordning for omstrukturering af sukkerindustrien i Fællesskabet og om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik) og artikel 4 i Kommissionens forordning (EF) nr. 968/2006 (om de nærmere bestemmelser for gennemførelsen af Rådets forordning (EF) nr. 320/2006 om en midlertidig ordning for omstrukturering af sukkerindustrien i Det Europæiske Fællesskab) fortolkes således, at udtrykket »produktionsfaciliteter« ikke omfatter de faciliteter, som sukkervirksomheder anvender til emballering af sukker med henblik på dets afsætning, og at det dermed i tilfælde af faciliteter som siloer er nødvendigt at analysere hver enkelt tilfælde for at efterprøve, om de pågældende faciliteter vedrører »produktionslinjen«, eller om de vedrører andre aktiviteter end produktionen, såsom emballering? 2) Subsidiært spørges, om artikel 4 i Kommissionens forordning (EF) nr. 968/2006 af 27. juni 2006 er ulovlig i forhold til artikel 3 og 4 i Rådets forordning (EF) nr. 320/2006 af 20. februar 2006 og de overordnede regler og principper i den primære EU-ret, når den fortolkes således, at den under faciliteterne i stk. 1, litra a) og b), ligeledes inkluderer de faciliteter, som sukkervirksomhederne anvender til emballering af sukker med henblik på dets afsætning, hvis det antages, at det formål, der forfølges med forordning nr. 320/2006, er at nedsætte sukkervirksomhedernes produktionskapacitet og ikke at udelukke muligheden for at de kan virke i sektoren for afsætning af produktet ved at anvende sukker opnået fra produktionskvoter, der tilhører andre faciliteter eller virksomheder? 3) Mere subsidiært spørges, om artikel 3 og 4 i Rådets forordning (EF) nr. 320/2006 af 20. februar 2006 og artikel 4 i Kommissionens forordning (EF) [nr. 968/2006] af 27. juni 2006 er gyldige i betragtning af den primære EU-rets regler og principper, hvis de fortolkes [org. s. 18] således, at begrebet »produktionsfaciliteter« eller faciliteter, der »direkte vedrører produktionen« inkluderer de faciliteter, som sukkervirksomhederne	Dom	14.11.13

	anvender til emballering af sukker med henblik på dets afsætning?		
C-351/12	<p>OSA</p> <p>Sagen vedrører: Skal Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet fortolkes således, at en undtagelse, hvorved det er bestemt, at der ikke ydes vederlag til ophavsmænd for overføring af deres værk ved radio- eller tvudsendelse ved hjælp af radio- eller tv-modtagere til patienter i værelser i en kurbadeanstalt, som er en erhvervsvirksomhed, er i strid med artikel 3 og 5 [artikel 5, stk. 2, litra e), stk. 3, litra b), og stk. 5] i direktiv 2001/29/EF? 2. Er indholdet af disse bestemmelser i direktiv 2001/29/EF om ovennævnte anvendelse af et værk tilstrækkeligt ubetinget og præcist til, at rettigheds-haverorganisationer kan påberåbe sig dem ved nationale retter i en tvist mellem private, hvis staten ikke har gennemført direktivet korrekt i national ret? 3. Skal artikel 56 ff. og artikel 102 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (eller i givet fald artikel 16 i Europa- Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked) fortolkes således, at de er til hinder for anvendelsen af regler i national ret, som forbeholder udøvelsen af kollektiv forvaltning af ophavsrettigheder på statens område for en enkelt (monopol) rettighedshaverorganisation og dermed ikke tillader modtagere af tjenesteydelser frit at vælge et rettighedshaverselskab fra en anden EU-stat?</p>	GA	14.11.13
C-388/12	<p>Comune di Ancona</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkning af artikel 30 i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene?</p>	Dom	14.11.13
C-390/12	<p>Robert Pfliegerm.fl. mod Regione Marche – ServizioAgricolturaForestazione e Pesca</p> <p>Sagen vedrører: 1) Er proportionalitetsprincippet som udtrykt i artikel 56 TEUF og grundrettighedschartrets artikel 15-17 til hinder for en national ordning som den, der følger af de for hovedsagen afgørende bestemmelser i GSpG's §§ 3-5, 14 og 21, og hvorefter afholdelse af hasardspil ved hjælp af automater kun er mulig på den betingelse – sanktioneret med straf og trussel om et umiddelbart indgreb i materielle genstande – at der forinden er meddelt en tilladelse, der kun er til rådighed i begrænset antal, selv om staten hidtil – så vidt ses – ikke i en eneste rets- eller forvaltningssag har godtgjort, at en dermed forbunden kriminalitet og/eller spilafhængighed reelt er et væsentlig problem, som ikke kan afhjælpes ved en kontrolleret udvidelse af antallet af lovlige spilleaktiviteter til mange individuelle udbydere, men kun ved en enkelt monopolindehavers (hhv. ganske få oligopolisters) forretningsudvidelse, der alene er forbundet med en tilbageholdende reklame? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Er proportionalitetsprincippet som udtrykt i artikel 56 TEUF og grundrettighedschartrets artikel 15-17 til hinder for en national ordning som den, der følger af GSpG's §§ 52-54 og 56a og StGB's § 168, og hvorefter der på grund af vage lovbegreber indtræder et mangearartet næsten undtagelsesfrit strafferetligt ansvar for også fjerne deltagende (bl.a. i andre EU medlemsstater hjemmehørende) personer (herunder også forhandlere, bortforpagtere eller udlejere af automater til hasardspil)? 3) Såfremt også det andet spørgsmål besvares benægtende: Er de demokratiske og retsstatlige krav, som klart ligger til grund for grundrettighedschartrets artikel 16, og/eller kravet om fairness og effektivitet i grundrettighedschartrets artikel 47 og/eller det EU-retlige krav om transparens i artikel 56 TEUF og/eller forbuddet i grundrettighedschartrets artikel 50 mod at blive</p>	GA	14.11.13

	<p>retsfølgt eller straffet to gange for samme lovovertrædelse, til hinder for en national ordning som den, der følger af GSpG's §§ 52-54 og 56a og StGB's § 168, hvis indbyrdes afgrænsning i mangel af klare lovbestemmelser næppe kan forudses og beregnes ex ante af borgeren, men som i det konkrete tilfælde først må opklares ved en dyr formel procedure, hvortil der knytter sig omfattende forskelle med hensyn til kompetencefordelingen (forvaltninger eller domstole), indgrebskompetencen, den hermed forbundne stigmatisering og den processuelle stilling (f.eks. omvendt bevisbyrde)? 4) Såfremt et af disse tre spørgsmål besvares bekræftende: Er artikel 56 TEUF og/eller grundrettighedschartrets artikel 15-17 og/eller dette charters artikel 50 til hinder for at straffe personer, som har en sådan tæt forbindelse til en automat til hasardspil som omhandlet i GSpG's § 2, stk. 1, første punktum, og § 2, stk. 2, og/eller for at beslaglægge hhv. konfiskere disse apparater og/eller lukke sådanne personers samlede virksomhed?</p>		
C-478/12	<p>Maletic et Maletic</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 16, stk. 1, om værneting ved retten på det sted, hvor forbrugeren har bopæl, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (fuldbyrdsforordningen) fortolkes således, at såfremt medkontrahenten (her en rejseformidler med hjemsted i udlandet) benytter sig af en aftalepart i indlandet (her en rejsearrangør med hjemsted i indlandet), og begge kan sagsøges, finder fuldbyrdsforordningens artikel 16, stk. 1, også anvendelse på aftaleparten i indlandet?</p>	Dom	14.11.13
C-484/12	<p>Georgetown University</p> <p>Sagen vedrører: 1. Er Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler, navnlig forordningens artikel 3, litra c), i tilfælde af, at et gyldigt grundpatent beskytter flere produkter, til hinder for at der udstedes et certifikat for hvert enkelt af de beskyttede produkter til indehaveren af grundpatentet? 2. Såfremt spørgsmål 1 skal besvares bekræftende: Hvordan skal artikel 3, litra c), i forordning nr. 469/2009 fortolkes i tilfælde af, at et gyldigt grundpatent beskytter flere produkter, og der på det tidspunkt, hvor der blev ansøgt om et certifikat for ét af de ved grundpatentet beskyttede produkter (produkt A), ganske vist endnu ikke var udstedt nogen certifikater for andre af grundpatentet beskyttede produkter (produkt B, C), men der på grundlag af ansøgninger vedrørende disse andre produkter (produkt B, C) er blevet udstedt certifikater, inden der er truffet afgørelse om ansøgningen vedrørende certifikat for førstnævnte produkt (produkt A)? 3. Har det betydning for besvarelsen af spørgsmål 2, om ansøgningen vedrørende ét af de ved grundpatentet beskyttede produkter (produkt A) indgives samme dag som ansøgningerne vedrørende andre ved samme grundpatent beskyttede produkter (produkt B, C)? 4. Såfremt spørgsmål 1 skal besvares bekræftende: Kan der udstedes certifikat for et ved et gyldigt grundpatent beskyttet produkt, hvis der allerede inden er blevet udstedt et certifikat for et andet ved samme grundpatent beskyttet produkt, men ansøgeren giver afkald på sidstnævnte certifikat for at kunne opnå et nyt certifikat på grundlag af samme grundpatent? 5. Såfremt det ved besvarelsen af spørgsmål 4 har betydning, om afkaldet har tilbagevirkende kraft: Skal spørgsmålet om et afkalds tilbagevirkende kraft afgøres på grundlag af artikel 14, litra b), i forordning nr. 469/2009 eller national ret? Såfremt spørgsmålet om et afkalds tilbagevirkende kraft skal afgøres på grundlag af artikel 14, litra b), i forordning nr.</p>	GA	14.11.13

	469/2009, skal denne bestemmelse da fortolkes således, at et afkald har tilbagevirkende kraft?		
C-609/12	Ehrmann Vedrørende fortolkning af artikel 10, stk. 1 og 2, artikel 28, stk. 5, og artikel 29 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 af 20. december 2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer (EUT L 404, s. 9) som senest ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 116/2010 af 9. februar 2010 (EUT L 37, s. 16): Skal oplysningsforpligtelserne i henhold til artikel 10, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1924/2006 allerede opfyldes i 2010?	GA	14.11.13
T-456/11	ICdA m.fl. mod Kommissionen Påstande: Den anfægtede retsakt annulleres for så vidt som den begrænser brugen af cadmiumpigmenter i andet plastikmateriale end det plastikmateriale, som brugen var begrænset til før vedtagelsen af den anfægtede retsakt. Kommissionen tilpligtes at betale alle sagens omkostninger.	Dom	14.11.13
C-284/12	Deutsche Lufthansa Sagen vedrører: 1) Medfører en af Kommissionen truffet afgørelse, som ikke er blevet anfægtet, om at indlede en formel undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 108, stk. 3, andet punktum, TEUF, at en national ret i en sag, der angår tilbagesøgning af ydede betalinger og undladelse af fremover at foretage betalinger, er bundet til Kommissionens retsopfattelse i åbningskrænkelsen med hensyn til bedømmelse af statsstøtterns karakter? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Skal foranstaltninger, der gennemføres af en offentlig virksomhed som omhandlet i artikel 2, litra b), nr. i), i Kommissionens direktiv 2006/111/EF af 16. november 2006 (EUT L 318, s. 17-25, »gennemskuelighedsdirektivet«), som driver en lufthavn, i støttemæssig henseende anses for selektive foranstaltninger som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF alene af den grund, at de kun er til gavn for de luftfartsvirksomheder, der benytter lufthavnen? 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende: a) Er kriteriet selektivitet ikke opfyldt, når den offentlige virksomhed, som driver lufthavnen, på en gennemskuelig måde giver alle flyselskaber, der [org. s. 3] beslutter at benytte lufthavnen, de samme betingelser herfor? b) Gælder dette også, når den, der driver lufthavnen, følger en bestemt forretningsmodel (her: samarbejde med de såkaldte lavprisselskaber – low-cost-carriers), og betingelserne for benyttelsen er tilpasset denne kundekreds og derfor ikke er lige attraktive for alle flyselskaber? c) Foreligger der under alle omstændigheder en selektiv foranstaltning, når den væsentligste del af lufthavnens passagerer over mange år kun benytter ét flyselskab?	Dom	21.11.13
C-360/12	Coty Prestige Lancaster Group Sagen vedrører: 1) Skal artikel 93, stk. 5, i forordning (EF) nr. 40/94 fortolkes således, at der er begået en krænkelse i en medlemsstat (medlemsstat A) som omhandlet i artikel 93, stk. 5, i forordning (EF) nr. 40/94, når der ved en handling, som er foretaget i en anden medlemsstat (medlemsstat B), sker medvirken til den retlighedskrænkelse, der er begået i førstnævnte medlemsstat (medlemsstat A)? 2) Skal artikel 5, nr. 3, i forordning (EF) nr. 44/2001 fortolkes således, at skadetilføjelsen er foregået i en medlemsstat (medlemsstat A), når den skadevoldende handling, som er genstand for sagen eller hvoraf der afledes krav, er begået i en anden medlemsstat (medlemsstat B), og består i medvirken til den skadevoldende handling (hovedkrænkelsen), der er sket i førstnævnte medlemsstat (medlemsstat	GA	21.11.13

	A)?		
C-482/12	<p>Macinský et Macinská</p> <p>Sagen vedrører: Skal Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (herefter »direktiv 93/13/EØF«) fortolkes således, at det er til hinder for en medlemsstats forskrift som den, der er indeholdt i artikel 151j, stk. 1, i Občianskýzákoník, sammenholdt med de øvrige i hovedsagen omhandlede forskrifter, hvorefter kreditoren kan kræve, at en forpligtelse, som følger af urimelige kontraktvilkår, opfyldes ved en fuldbyrdelse i det pantsatte gode i form af et salg af den faste ejendom uanset forbrugerens indsigelse, og på trods af at spørgsmålet er omtvistet, og kontraktvilkårene ikke er blevet vurderet af en ret eller en anden upartisk retsinstans?</p>	GA	21.11.13